

SF. PRIČA

Aster FAJERBOL

BOMBA U ORBITI

Uzaludno je ispitivati kako je vest o opasnosti prodrila u javnost već četvrtog dana. Možda je neko od devetoro, koji su znali da se dogodila nesreća, ispričao to novinarima — a možda su to novinari naprosto sami naslutili. Jedan od tih devetoro bio je Mark stručnjak za nuklearnu i anihilacionu energiju, koji je i radio na izradi anihilacione bombe. Čim je prekinut kontakt s brodom koji je ovu bombu nosio, njega su pozvali u Institut za unapređenje života na Marsu.

Bilo je planirano da se u Velikoj Crvenoj Pustinji, na Marsu, eksplozijom anihilacione bombe stvori ogroman krater, u kojem će zatim biti sagrađen čitav grad. To bi trebalo da bude glavni grad Marsa. Čitav grad će biti natkriven providnom kupolom od plastične mase, a pod njom stvoreni uslovi neophodni za život ljudi. Bomba u čijem se oklopu, pod posebnim uslovima, nalazilo deset kilograma materije i deset kilograma antimaterije i čiji je glavni konstruktor

bio Mark, ukrcana je na brod kojim će da se prebaci na Mars. Istim brodom trebalo je da bude prebačen i neki radioaktivni materijal za potrebe baze na Marsu. Dok je brod po drugi put obilazio Zemlju, da bi pod najpovoljnijim uglom poleteo ka cilju, pilot je javio da nešto lupa u spremištu za teret. Rekao je da će pogledati šta je to. To je bilo poslednje što je javio — od tada je s njim izgubljen svaki kontakt.

U Institutu je nastala uzbuna. Na brodu se verovatno dogodilo nešto tragično. Postojala je opasnost da anihilaciona bomba eksplodira. Ogromna snaga eksplozije poremetila je klimatsku ravnotežu na Zemlji, a to bi značilo opštu katastrofu. Oprezno je javljeno svim opservatorijama i svim radioastronomskim centrima na Zemlji da je izgubljen brod s nekim važnim materijalom; zamoljeni su da ga pokušaju otkriti u orbiti. Dva dana traganja nisu donela nikakve rezultate.

Mark je neprekidno dežurao u Institutu, pa zbog toga nije imao vremena da svrati kod svoje verenice Džejn. Ona ga je trećeg dana posetila, da bi saznala šta se dogodilo. Kad je čula šta je posredi zamolila ga je da ostane s njim. Dozvolio joj je, znajući da će mu tako biti lakše da čeka na rezultate traganja.

Džejn je bila tehnolog antimaterije i, pre ovog događaja, često mu je pomagala u poslu. Bili su odlučili da se ubrzo venčaju, ali događaj s bombom poremetio je njihove planove. Mark se radovao što je ona s njim. Ako se nešto desi, bar će biti zajedno u tim teškim trenucima. To će mu dati snage da se bori za njihov opstanak. Ali, on je vero- vao da će opasnost biti otklonjena.

Četvrtog dana na Zemlji je izblila panika: vest je nekako procurela u javnost. Po gradovima su se skupljale gomile ljudi i zahtevale da katastrofa bude sprečena. Raz- jarena gomila izvršila je napad na Institut pa je vojska Ujedinjene Zemlje morala da je rastera. Vojska je zatim opkolila Institut, da spreči nove izgrede.

Šestog dana su ljudi olakšano odahnuli: jedan od meteoroloških satelita registrovao je prolazak broda i dao podatke o njegovom položaju. Od tada je budno praćen. Mark se odmah spremio da, kao konstruktor bombe, odleti drugim brodom i demon- tira je. Trebalo je naći i dobrovoljca koji bi mu pomagao pri demontiranju. Džejn ga je zamolila da povede nju. Nije pristao: ona je na Zemlji bila u većoj sigurnosti nego u blizini anihilacione bombe koja sva kog trenutka može da eksplodira. Osim toga, teže bi mu bilo da radi zajedno s njom, jer bi sve vreme pazio da joj se nešto ne desi. A neopreznost bi lako mogla da izazove

ve katastrofu. Uskoro mu je javljeno da se kao dobrovoljac prijavio jedan od asistenta iz Instituta za primenu antimaterije.

Mark odmah uzleće svojom letelicom. Dok on bude ispitivao brod stići će i asistent, inženjer Robert, pet godina mlađi od njega. Kad je zaustavio letelicu u blizini odbeglog broda, Mark je spustio tamni vizir na kacigi, da bi se zaštitio od preteranog intenziteta sunčeve svetlosti — a onda je izašao. Koristeći raketni pištolj brzo je stigao do broda. Letimičan pregled ga je uve- rio da nema nikakvih spoljnjih oštećenja. Dok je otvarao spoljna vrata izlazne komo- re, stigao je i Robert svojom letelicom. Mark mu javi da sačeka napolju, a sam je ušao u brod.

U komandnoj kabini nije bilo pilota. Našao ga je kako mrtav lebdj u spremištu za teret. Utvrdio je da je radio-aktivno zra- čenje u spremištu dosta jako. Lako je pro- našao uzrok: jedna posuda - sa radioaktiv- nom materijom nije bila dobro učvršćena, pa se otkacila i sada je slobodno lebdela. Mora da se pri nekom udaru oštetila i iz- nje prodrlo zračenje. To je ubilo pilota, ko- ji je bio bez skafandera koji bi ga zaštitio. Temperatura u spremištu je bila visoka, jer je zračenje ugrejalo pogonsko gorivo koje se nalazilo u rezervoaru uz spremište. Mark je bio prisiljen da otvori izlaznu komoru, da bi sav vazduh iz broda izašao u bezva- zdušni prostor da se tako rashlade uređaji.

Zahvaljujući magnetskim cipelama uspeo je da, krećući se po metalnim zidovima spremišta, dohvati posudu koja je lebdela. Video je da je njena olovna obloga na jed- nom mestu otkinuta sasvim od radioaktiv- ne materije. Iz spremišta za alat doneo je veliki komad olovnog lima. Kosmonautskom bušilicom probio je na njemu rupe. Pošto sam nije mogao da obloži posudu limom, radiom ugrađenim u skafander pozvao je Ro- berta. Zračenje je prodiralo kroz skafander i Marku je počelo da se vrti u glavi. Dok su savijali lim oko posude, dahtali su od naprezanja. Marku se od isparenja kaciga iznutra zamaglilo, pa je zbog toga podigao zaštitni vizir. Video je da je to uradio i njegov pomoćnik, čije lice nije mogao da na- zre kroz zamagljenu kacigu. Sitne vodene kapi su se skupljale na unutrašnjoj strani kaciga i polako tekle niz njen providni deo.

Mark se osećao veoma loše. Činilo mu se da bi mu smrt donela olakšanje, ali oni su morali izvršiti zadatak — jer su u pitanju bili životi pet milijardi ljudi. Mada već pot- puno malaksao doneo je kosmonautski če- kić, a zatim stavio jednu zakivku u rupu i zakovao je. Onda je nepomičan ostao da leb-

di u spremištu: nije više mogao ni da se pomeri. Preteran napor i predugo izlaganje zračenju oduzeli su mu svu snagu. Osećao je muku u stomaku, ali u skafanderu nije smeo da povraća i samo je gutao pljuvačku dok mu se u stomaku grčilo. Robert sam namešta preostale zakivke, a zatim i on ostaje da iscrpljen lebdi. Iako potpuno slomljen, Mark prikuplja snagu da pužući po zidovima odnese posudu do njenog mesta i da je učvrsti. Pregledao je još i bombu i us tanovio da ona čvrsto stoji na svom mestu i da ne može da eksplodira.

Izvukli su se zatim iz broda i uz pomoć raketnih pištolja stigli do Markove letelice, koja je imala i dodatne uređaje za veštačku gravitaciju. Ulaze zatim unutra i zatvaraju izlaznu komoru. Robert je odmah seo, gotovo se srušio, a Mark se odzvukao do komandne kabine. Tamo je skinuo kacigu i slabim glasom javio na Zemlju da je zadatak izvršen. Zatražio je da pošalju drugog pilota koji će brod odvesti na Mars. Zahtevao je da se pripreme sredstva za dekontaminaciju do njegovog i Robertovog

povratka, jer su obojica primili preteranu dozu zračenja. Isključuje zatim uređaje za vezu da ne sluša reči čestitanja i zahvalnosti. S gorčinom je mislio o tome kako se radosna vest sada širi svetom i kako se ljudi raduju — dok glavni akteri leže slomljeni. Ipak osetio je zadovoljstvo i ponos. Ispružio se zatim na sedištu da prikupi još malo snage, jer je trebal da letelicu spusti na Zemlju.

Marku se odjednom učinilo da iz hodnika, u kojem je ostao Robert, dopire neki zvuk. Podigao je glavu i oslušnuo. Čuo je tiho jecanje.

— Glavu gore Roberte! Uspeli smo! — hteo je da kaže, ali to je jedva čujno prošaputao. Skliznuo je sa sedišta i počeo da puzi prema hodniku. Tamo se zaustavio tek kad je glavom gotovo udario u kacigu Robertovog skafandera, koju je Robert bio skinuo. Zatim je s velikim naporom podigao glavu.

Uklonivši s očiju svoju plavu kosu i nasmehivši se kroz suze, u njega je gledala — DŽEJN.